

مَا مِنْ صَاحِبٍ ذَهَبٍ وَلَا فِصَّةٍ، لَا يُؤَدِّي مِنْهَا حَقَّهَا، إِلَّا إِذَا كَانَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، صُفِّحَتْ لَهُ صَفَائِحُ مِنْ نَارٍ

له ابو هريره -رضي الله عنه- خه روايت دى وايې چې رسول الله -صلى الله عليه وسلم- فرمايلي دي: «مَا مِنْ صَاحِبٍ ذَهَبٍ وَلَا فِصَّةٍ، لَا يُؤَدِّي مِنْهَا حَقَّهَا، إِلَّا إِذَا كَانَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، صُفِّحَتْ لَهُ صَفَائِحُ مِنْ نَارٍ، فَأُحْمِي عَلَيْهَا فِي نَارِ جَهَنَّمَ، فَيُكْوَى بِهَا جَنْبُهُ وَجَبِينُهُ وَظَهْرُهُ، كُلَّمَا بَرَدَتْ أُعِيدَتْ لَهُ، فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ، حَتَّى يُفْصَى بَيْنَ الْعِبَادِ، فَيَتْرَى سَبِيلَهُ، إِمَّا إِلَى الْجَنَّةِ، وَإِمَّا إِلَى النَّارِ» «د سرو او سپينو زرو هېڅ مالک نشته چې حق يې ترې نه ادا کوي مگر دا چې د قيامت په ورځ به ورته د اور تختې جوړې شي، او د جهنم په اور به سکروټي کړای شي او د دوی اړخونه، تندي او شاگانې به پرې په داسې ورځ کې داغل کېږي چې اورډوالی يې د پنځوس زره کالو په اندازه دی، هر کله چې دا (د اوسپنې تختې) سرې شي بيا به ورته گرمې کړای شي، تر دې چې د بندگانو تر منځ پریکړه وشي، نو بيا به خپله لار يا جنت لوري ته ومومي او يا دوزخ لور ته». وويل شو: اې د الله رسوله، او د اوسنانو په اړه څه؟ هغه وويل: «او د اوسن هېڅ خاوند نشته چې دی يې ترې حق (زکات) نه ورکوي -او حق يې دا دی چې د اوب خور په ورځ اړمنو خلکو ته ولوشل شي- مگر دا چې په يوه لويه اواره ځمکه کې به ورته څملول شي چې ډيره پراخه به وي، او هېڅ يو بچی به يې کم نه وي، ټول به حاضر وي او خپل خاوند به د پښو لاندې کوي او خولې به پرې لگوي، هر کله چې پرې لومړۍ اوسنه تېره شي وروستۍ به ورپسې بيا راشي، دا کار به په هغه ورځ په دوامداره توگه جريان ولري چې اورډوالی يې د پنځوس زره کالو په اندازه دی، تر دې چې د بندگانو تر منځ د جنت او يا دوزخ لور ته پریکړه وشي» وويل شو: اې د الله رسوله! او د غواگانو او مېرو په اړه څه؟ هغه وفرمايل: «او هېڅ د غواگانو او مېرو خاوند نشته چې دی يې ترې حق نه ورکوي مگر دا چې کله د قيامت ورځ شي، نو دی به ورته په يوه پراخه ځمکه کې څملول شي، او هېڅ يو مال به کم نه وي ټول به حاضر وي، هېڅ يو مال به پکې د تاوو ښکرونو والا نه وي، او نه به پکې بې ښکره وي او نه به پکې د مات ښکر والا وي (بلکې د ټولو ښکرونو نېغ او سالم وي) نو په ښکرونو به يې وهي او په پښو به پرې گرځي، هر کله چې پرې لومړی مال تېر شي وروستی به پرې بيا راوگرځي، دا کار به په ټوله هغه ورځ کې جريان ولري چې اورډوالی يې د پنځوس زره کالو په اندازه وي، تر دې چې د بندگانو تر منځ د جنت او يا دوزخ لوري ته پریکړه وشي». وويل شو: اې د الله رسوله! د اسونو په اړه څه؟ هغه وفرمايل: «آسونه درې ډوله دي: يو ډول يې د سړي لپاره پيټی او گناه ده، يو ډول يې پرده او يو ډول يې د انسان لپاره اجر او ثواب دی، نو کوم چې پيټی او گناه ده، دا هغه اس دی چې د ځان ښودنې، وياړ او پر مسلمانانو د مغلوبېدو په موخه کارول کېږي، نو دا يې پر خاوند پيټی او گناه ده، او کوم چې د هغه لپاره پرده ده، نو دا هغه اس دی چې د الله په لاره کې تېر شوی وي، بيا يې د هغوی په څټونو او شاگانو کې د الله حق نه وي هېر کړی، نو دا يې د خاوند لپاره پرده ده، او کوم چې د ده لپاره اجر او ثواب دی، نو دا هغه اس دی چې خاوند يې د مسلمانانو لپاره د الله په لار کې په درو او باغچو کې تېرلی وي، نو هر څومره چې په دې شنو باغچو او درو کې څرېږي او هر څه چې خوري د ده لپاره ليکل کېږي، څومره يې چې خوراک کړی وي همغومره نيکۍ ورته ليکل کېږي او د خرشنو او متيازو په اندازه يې ورته نيکۍ ليکل کېږي، او په هېڅ لوره نه تېرېږي چې يوه او يا دوه لوړې تېرې کړي مگر دا چې الله تعالی به ورته د هغې د پښو د نښانو او خرشنو په اندازه نيکۍ وليکي، او په هېڅ نهر يې خاوند نه تېروي چې دی له هغې څخه اوبه وڅښي په داسې حال کې چې نه يې غوښتل اوبه ترې ورکړي، مگر دا چې الله تعالی

«به ورته د هر گوت په اندازه نيکۍ وليکي».

[صحيح دی] [متفق عليه دی]

ادا کوي لکه: لومړی: سره او سپين زر او داسې نور د تجارت مالونه چې زکات ورکول يې واجب وي خو زکات يې نه وي ورکول شوی، نو د قیامت په ورځ به ویلي کړای شي او د تختو په څېر به واپړول شي او د دوزخ په اور به داغ کړای شي او خاوند ته به يې پرې عذاب ورکړی شي، نو اړخ، تندۍ او ملا به يې پرې وداغل شي، هر کله چې دا تختې سرې شي، بېرته به گرمې کړای شي، او دا عذاب به د قیامت د ورځې په اوردو کې په دوامداره توګه وي؛ هغه ورځ چې اوردوالی يې د پنځوس زره کالو په اندازه دی، تر دې چې الله تعالی دخپلو بندګانو تر منځ فیصله وکړي، نو بیا به یا جنتي شي او یا دوزخي. دویم: د هغو اوسنیانو خاوند چې حق او فرض زکات يې نه ورکوي او مسکینانو ته يې نه لوشي، نو دا به ورته په څو برابره لوې او څرې اوسنې بدله شي او په شمېر کې به يې هم څو چنده زیاتې شي، نو خاوند به يې ورته د قیامت په ورځ په یوه لویه اواره ځمکه ځملول شي او په لغتو به يې وهي او خولې به پرې لګوي، هر کله چې پرې وروستې اوسنه تېره شي لومړې به يې بېرته راوګرځي، دا حالات به د قیامت د ټولې ورځې په اوردو کې جریان ولري؛ هغه ورځ چې اوردوالی يې د پنځوس زره کالو په اندازه دی، تر دې چې الله د خپلو بندګانو تر منځ پرېکړه وکړي، نو بیا به جنتي او یا دوزخي شي. دریم: د غواګانو او مېرو خاوند -لکه پسونه او وزې- چې فرض زکات يې نه ورکوي، نو له دې شمېر څخه به زیاتې ورکړل شي، په داسې حال کې چې هېڅ یوه به يې کمه نه وي، نو د قیامت په ورځ به ورته دی په یوه لویه اواره او برابره ځمکه ځملول شي، په داسې حال کې چې د تاوو ښکرونو، بې ښکرو او ماتو ښکرونو والا حیوان به په کې نه وي، بلکې په ټولو صفتونو به برابر وي، نو په ښکرونو او لغتو به يې وهي، هر کله چې پرې وروستې یوه تېره شي لومړې به يې پرې بېرته پیل وکړي. او په همدې حال به د قیامت د ورځې په اوردو کې وي؛ هغه ورځ چې اوردوالی يې د پنځوس زره کلونو په اندازه دی، تر دې چې الله د خپلو مخلوقاتو تر منځ پرېکړه وکړي، نو بیا به یا جنتي شي او یا دوزخي. څلورم: د آسونو ساتونکی، او آسونه درې ډوله دي: لومړی: دا به د هغه لپاره دروند بار وي، او دا هغه څوک دی چې د ځان ښودنې، تکبر او د مسلمانانو پر وړاندې د جنگ لپاره يې ساتلي وي. دویم: هغه دي چې د ده لپاره به پرده وي، او دا هغه څوک دی چې د الله په لار کې يې د جهاد لپاره ساتلي وي، بیا يې ورسره ښېګڼه کړي وي، داسې چې ښه واخه يې ورکړي وي او ټولې اړتیاوې يې ورته پوره کړي وي، او د ښځېنه آسونو د تېرولو په مقابل کې يې پرې پیسې نه وي اخیستي. دریم: هغه چې د ده لپاره به ثواب وي، دا هغه څوک دی چې د الله په لار کې يې د مسلمانانو په خدمت کې د جهاد لپاره ساتلې وي، په داسې حال کې چې په شنو دښتو او درو کې يې د څرېدلو لپاره پرېښي وي، نو د خوراک په اندازه به ورته الله نیکې ورکړي، او د دوی د خرښنو او بولو د شمېر په اندازه به نیکې ورکړي، او هر څومره د ځان پسې پری راکاږي او په لوړو ګړندۍ منډه وهي، نو الله به د پښو د ښو او خرښنو په اندازه نیکې ورکوي، او هر کله يې چې خاوند په یوې ویاړې ورولي او ترې خړوبه کيږي؛ په داسې حال کې چې هغه نه غوښتل اوبه ورکړي، مګر دا چې الله به ورته د هر ګوټ په اندازه نیکې ورکړي. بیا له هغه صلی الله علیه وسلم څخه د خړو په اړه پوښتنه وشوه چې: آیا دوی د آسونو په څېر دي؟ نو هغه وفرمایل چې: په دې اړه پرې له دې نادر آیت پرته هېڅ کوم ځانګړی قانون نه دی نازل شوی، چې ټولو پیرويو او نافرمانیو ته شامل وي او هغه د الله تعالی دا وینا ده: {فمن يعمل مثقال ذرة خیرا یره، ومن يعمل مثقال ذرة شرا یره}. [الزلزلة: 8] ، یعنی او څوک چې د یوې ذرې په اندازه نیکی وکړي، وبه يې ګوري. او څوک چې د یوې ذرې په اندازه بدې وکړي وبه يې ګوري. یعنی چا چې خړونه د ثواب په نیت وساتل؛ ثواب به يې وويني او چا چې د نافرمانیو په نیت وساتل سزا به يې وويني، او دا (آیت) ټولو عملونو ته شامل دی.

<https://www.sunnah.global/hadeeth/ps/show/6611>

النجاة الخيرية
ALNAJAT CHARITY

